

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 148, 313, 679, 303, 305, 418

Čtení: Sk 17, 15 – 21

Text: 2 Tim 3, 16 – 17 *Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.*

Sk 2, 37 *Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“*

Petrovo kázání v Jeruzalémě o letnicích po seslání Ducha svatého se považuje za první kázání církve. Ale že přitom opravdu působil Duch svatý, nepoznáme podle Petrovy kazatelské erudice, nýbrž podle reakce posluchačů: Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ To je adekvátní reakce na kázání. Ne, jak dobře nebo špatně si kazatel počínal na kazatelně, nýbrž jak si teď máme počínat my pod kazatelnou. „Co teď – my – máme konkrétně udělat?“ Slyšeli jsme kázání, přijdeme domů z kostela, a jak s tím, co jsme slyšeli, máme teď naložit? Co teď máme dělat? O Božím slovu se v bibli píše, že se stává. Např.: „Té noci se stalo Boží slovo k Nátanovi.“ Když se k nám stane Boží slovo, máme dělat jako by se nic nestalo a jít normálně vařit nedělní oběd? O prvních posluchačích evangelia jsme četli: „Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co teď máme dělat, bratří?“ Vyvolat u posluchačů tuto otázku, to je cílem zvěstování evangelia. S tímto záměrem se zvěstuje a poslouchá kázání. Aby se pak šlo něco dělat.

Nad účelem zvěstování Božího slova se zamýšlí také apoštol Pavel ve svém listu Timoteovi. Tam píše toto: „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ Všimněte si: všechno to zvěstování a poslouchání směřuje k tomu, abychom byli „náležitě připraveni ke každému dobrému činu“. Stejně nám zdůrazňuje apoštol Jakub: „Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači – to byste klamali sami sebe! Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá.“

Takové neoslovitelné posluchače zažil apoštol Pavel např. v Řecku na Areopagu. Oni ovšem nebyli neoslovitelní proto, že by snad pro ně bylo Pavlovo kázání příliš složité na pochopení nebo příliš akademické. Právě naopak. Připadali si příliš vzdělaní na to, než aby přijali Pavlovo jednoduché obyčejné slovo. Překážkou se jim stala jejich vlastní pýcha. „Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?“ Ano, apoštol Pavel byl pro ně nedovzdělanec. Oni chtěli slyšet něco zcela nového, žádné staré otřepané fráze.

Jistě není nic špatného na tom, chtít se dozvědět něco nového. Ale je třeba se také ptát po smyslu a účelnosti. Četli jsme: „Všichni Athéňané i cizinci, kteří tam pobývají, ničemu totiž nevěnují tolik času jako tomu, že vykládají a poslouchají něco nového.“ Kolik času trávili Athéňané sledováním novinek, nevíme, ale víme, kolik my, dnešní lidé, věnujeme času sledování novinek, youtube videí statusů na sociálních sítích, a hromadě dalších informací, kterými se pouze bavíme, ale nejsme díky nim ani moudřejší ani rozumnější. Často se jedná o informace, které nejsou dobré ani k učení, ani k nápravě, ani k výchově ve spravedlnosti.

S tím souvisí otázka, jakou vůbec váhu má v dnešním světě slovo. Biblický text nám říká: Písmo svaté má váhu Božího slova. Četli jsme: „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha.“ Je tedy dobré se ptát po původu slova – tedy odkud vítr vane. Kdo spoléhá na slova Písma svatého, ví, že čerpá z dobrého zdroje. Respekt a úcta k Písmu svatému, to je koneckonců základ obou svátků tohoto týdne, svátku překladatelů evangelia do staroslověnštiny, i svátku velkého zastávce autority Písma nad autoritou církve.

Četli jsme, že Písmo svaté je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě a k výchově ve spravedlnosti. Co to pro nás znamená?

1) Učení – nebo také vyučování. To znamená, že Písmo svaté nás chce něčemu naučit. Nejen předat nám nějaké informace, ale vyučit nás něčemu. Naučit se to používat. Učení znamená také procvičování, trénink a výcvik. Bible je prostě učebnice života.

2) Písmo svaté je dobré k usvědčování. To nám zní trochu podivně, jako u soudu. Řecké slovo, které je tu užito, má zhruba význam: Něco odkrývat, dokazovat, přesvědčovat, nebo také kárat či dokonce trestat. Je tedy zřejmé, že Boží slovo má člověka nejen něco naučit, ale také něco odnaučit. Učením si člověk něco osvojí a něčemu navykne, ale Písmo svaté nás také usvědčuje z našich zlovyků a vede k odvykání od zlého. To je něco, co nemáme moc rádi, ale rozhodně bychom se neměli tomuto zrcadlu svědomí vyhýbat.

3) Písmo svaté je dobré k nápravě. Jinými slovy, Písmo nás vede k pokání. Což není jen lítost nad tím, jak jsme slabí a hříšní, nýbrž skutečná proměna – náprava, jak zde čteme. To se však zpravidla neděje jednorázově, nýbrž postupnou výchovou. To je další bod:

4) Písmo svaté je dobré k výchově ve spravedlnosti. Spravedlnost představuje správné jednání. Boží slovo nás tedy ke správnému jednání vychovává a formuje naše myšlení tak, abychom získávali cit pro spravedlnost, etiku, a vůbec pro vše, co je před Bohem dobré a správné.

Vlastně všechno, co s námi chce Boží slovo dělat, dělá za účelem, aby „Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“

To dnešní kázání by tedy mohlo nést název třeba: Od slov k činům. Nebo také: Začíná to Písmem a končí to činem. Člověk jen musí přemýšlet, když vyjde z kostela, k čemu ho Boží slovo tentokrát vybídlo a co má jít dělat. Tak se ptali už posluchači prvního kázání církve: Co máme dělat? To je ta správná otázka na konci kázání. Ale konkrétní odpověď vám nedá kazatel a často ani Písmo samo. Většinou si musíme ve světle zvěstovaného slova odpovědět sami.

A tak poslední myšlenka tohoto kázání je tato: Víme, že v evangelické bohoslužbě má Boží slovo, reprezentované Písmem svatým, naprosto zásadní postavení. Často ale lidé nechápou, jaké je jejich vlastní postavení vůči Božím slovu. Nejedna člověk totiž hledá v bibli odpovědi na své otázky. A neví, že skutečnost je právě opačná: že Boží slovo je tu od toho, aby nám naopak otázky kladlo. Bůh se tě ptá, a ty my, člověče, odpovídej. Tak se má číst bible. Tak se má poslouchat kázání. Tak totiž funguje Písmo, které pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě a k výchově ve spravedlnosti.

Modlitba: *Bože, máme mnoho otázek, na které neznáme odpovědi. A ty nám svým slovem ještě další otázky přidáváš. Přemýšlíme, co odpovědět. Přemýšlíme, co máme dělat. Čemu se ještě máme naučit. V čem chybujeme. V čem potřebujeme nápravu. Jaká je tvoje a naše spravedlnost. Na tvé otázky hledáme své odpovědi a nalézáme je ve víře v tobě.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že tvé slovo nás sytí k životu věčnému. Prosíme za všechny, kteří hladoví duchovně i fyzicky. Modlíme se za otce, matky a děti v zemích, kde je hlad a bída. Modlíme se za ty, kdo se dostali do životní nouze, kteří nevědí, co s tím. Modlíme se i za ty, kteří mají všeho dostatek, a kteří také nevědí, co s tím. Prosíme za ty, kteří zapomínají na druhé, myslí jen na sebe, ale přitom se nevidí, jak skutečně vypadají. Prosíme, aby nám všem Písmo svaté zjevovalo pravdu o nás samých. Prosíme, aby bylo Boží slovo mezi křesťany opět ve vážnosti a úctě. Prosíme za svědectví církve, aby bylo autentické, jasné a radostné. Povolávej si služebníky svého slova, aby přes všechna úskalí této služby měli odvahu radostně zvěstovat evangelium všem bez rozdílu. Pane, dej své církvi kajícího ducha, smělou víru, a nezdolnou naději. Amen.*